

Thánh Kinh Báo

NĂM THỨ 12

OCTOBRE-NOVEMBRE 1942

SỐ 140-141

THẺ NÀO LÀ CHỊU CÁC ĐỀU CÒN LẠI TRONG SỰ THƯƠNG-KHÓ CỦA CHÚA ?

LƯA chiến-tranh bao-phủ khắp năm châu! Những ngày đầy đau-khổ và lo-buồn càng thêm lên mãi, thì mỗi nguy-hiểm rất lớn cho tín-dồ Đấng Christ là bỏ mất sự ban cho của Đức Chúa Trời, tức sự vui-mừng, bình-an. Nhưng mỗi con-cái Chúa có thể như Phao-lô vẫn «được vui-mừng quá bội ở giữa mọi sự khó-khăn» (II Cô 7: 4).

— Là chịu đau-dớn để gây-dựng Hội-Thánh

THEO từng-trải riêng, Phao-lô tỏ ra bí-quyết sự vui-mừng quá bội này. Gởi thư cho anh em trong đức-tin tại Hội-Thánh Cô-lô-se, ông minh-chứng: «Nay tôi lấy làm vui về sự tôi đã chịu khổ vì anh em, tôi lại vì thân-thể Đấng Christ, là Hội-Thánh, mà đem xác-thịt mình chịu hết các điều còn lại trong sự thương-khó của Ngài» (Cô 1: 24). Phải lắm, Phao-lô cảm-biết mình chịu bao nỗi đau-thương những khi sáng-lập Hội-thánh, ấy là đang chịu hết các điều còn lại trong sự thương-khó của Đấng Christ vậy. Thật là lời xác-chứng đáng chú-ý đặc-biệt mà Phao-lô đã can-đảm bày-tỏ, cập theo một điểm đặc-thắng, vui-mừng. Hỡi anh em, lời làm chứng của chúng ta có giống như vậy chăng?

Nhưng hãy cần-thận, chúng ta chớ hiểu sai lời minh-chứng của Phao-lô. Chắc-chắn ông không có ý nói: Sự thương-khó Đấng Christ còn lại trong công-cuộc cứu-chuộc của Ngài trên Thập-tự giá đâu. Thật thế, ngay một

tín-dồ thánh-khiết và đáng tôn-trọng hơn hết, cũng chẳng có thể chia-xẻ một phần rất nhỏ nào trong sự thương-khó của việc cứu-chuộc đó cả; ai nghĩ trái với ý-tưởng ấy chỉ vì không hiểu và bất-kính mà thôi. Vì loài người bất-năng, không thể thêm một phần nào vào công-cuộc chuộc tội đầy-trọn của Chúa trên Thập-tự giá cả. Khi Ngài cất tiếng kêu: «Mọi việc đã được trọn,» thì phần công-việc cứu-chuộc đã hoàn-toàn xong cho đến đời đời; mà phần đó thật đầy thương-khó. Trên Thập-tự giá Chúa đã hi-sinh «một lần đủ cả» (Hê 9: 28), sự hi-sinh rộng-rãi, trọn- vẹn và đầy-dủ cho tội-lỗi của cả thế-gian này.

Ngợi-khen Đức Chúa Trời vô-cùng! Ngày nay hết thấy mọi người đều có thể hưởng sự cứu-rỗi cách tự-do và rộng-rãi, vì Chúa đã trả hết giá cứu-chuộc chúng ta rồi.

— Là kế-tiếp công-cuộc chinh-phục tội-nhơn

KHÔNG ai chối-cãi được rằng Chúa Jê-sus đã giao cho Hội-Thánh kế-tiếp công-việc chinh-phục linh-hồn tội-nhơn mà Ngài đã khởi công, và việc đó tự-nhiên dẫn chúng ta vào sự thông-công thương-khó của Ngài (Phil. 3: 10). Chỉ xem phương-diện này thì công-cuộc thương-khó của Ngài chưa được trọn- vẹn. Chúa Jê-sus vẫn là Đấng Chinh-phục; bởi quyền-phép của Đức Thánh-Linh hành-dộng trong các tín-dồ chơn-thật, thì ở trên trời Ngài cứ tiến-hành chức-vụ mà

Ngài đã khởi công dưới thế-hạ này.

Lạ-lùng thay, chúng ta là những đồ dùng của Ngài; phải, chính chúng ta là những chi-thê của thân Ngài, tức Hội-Thánh! Vả, Chúa chẳng có chi-thê nào khác, ngoài tay và chơn những kẻ được chuộc bằng huyết báu Ngài, để kế-tiếp công-cuộc rao-truyền sứ-mạng cứu-rỗi đến tận các nơi đầu cùng đất. Ôi! Nếu ta được dự phần thương-khó của chức-vụ chinh-phục tội-nhơn, thì phước-hạnh biết bao!

— Là hi-sinh làm chứng và
hầu việc Chúa

NÓI cách thiết-thực, nếu đương khi hầu việc Ngài, mà thấy mình không được dẫn-dắt vào sự thông-công thương-khó của Ngài, thì tốt hơn chúng ta nên tra-xét mình xem thật có trung-tín trong chức-vụ không? Hỡi anh em, chức-vụ của Chúa ở thế-hạ này được ấn-chứng luôn luôn bằng Thập-tự giá. Khi Chúa Jê-sus-Christ tái-lâm, chức-vụ đó sẽ được đầy-trọn cách vinh-hiễn, và ngoài điều này ra, thì phần công-cuộc cứu-chuộc của Ngài thật đã xong rồi. Dầu vậy, sự thực-hành công-cuộc ấy để cứu tội-nhơn vẫn chưa được trọn cho đến khi nào chinh-phục xong linh-hồn cuối-cùng, ngõ hầu gây-dựng hoàn-toàn thân-thê Đấng Christ, là Hội-Thánh.

Vậy luận riêng về ý-nghĩa này, thì vẫn «còn lại một điều» mà chỉ có sự thương-khó của mỗi tín-dồ từng-trải trong khi làm chứng và hầu việc Chúa mới lấp đầy được mà thôi. Chúng ta từng thấy mỗi thế-hệ con-cái Chúa đều đã ghi những thành-tích, có thế-hệ cũng đã chịu chết. Và đây, khúc lịch-sử ngắn-ngủi của các anh em yêu-dấu trong Hội-Thánh Việt-Nam đã minh-chứng cho lẽ thật đó. Phải, làm chứng về Chúa và phục-sự Ngài ấy là chịu thương-khó. Như vậy, ta chẳng có thể kể là một lễ dâng xứng-đáng, nhưng kẻ như tấm lòng biết ơn tuyệt-đối với mọi điều Chúa đã làm cho mình. Hãy nhớ luôn rằng sự thương-

khó chỉ hóa ra «vui-mừng quá bội» khi chúng ta cùng chia-xẻ nỗi đau-thương với Chúa và chịu-đựng nỗi, ấy là dự phần phò-bày công-cuộc cứu-chuộc vậy.

— Là sốt-sắng hoạt-động để
lập Hội-Thánh

NGÀY nay, trên khắp thế-giới hàng triệu chiến-sĩ chẳng quản đau-thương cực-nhọc, cả đến chết nữa, đang chiến-đấu cho tổ-Quốc. Tại vô-số thành-thị, hàng triệu thợ trong các nhà máy, làm việc vất-vả suốt đêm ngày để phấn-đấu cho nước nhà được thắng trận. Trong lịch-sử thế-giới thật chẳng bao giờ lại bày ra cảnh-tượng thảm-khốc như thế. Hết thấy sự cố-gắng ấy chỉ có mục-đích chinh-phục cả thế-gian và tìm-kiếm tư-lợi thôi! Chúng ta là tín-tò Hội-Thánh Việt-Nam đang chịu khó-nhọc để gây-dựng nước Đấng Christ, là nước công-bình, bình-an trên đất, há chịu thua-kém họ sao? «Dấu-hiệu của thời-kỳ» tỏ rõ Chúa sắp tái-lâm. Chúng ta đã đọc thư II Cô 11, xem kỷ-lục của Phao-lô, một kỷ-lục đầy-dẫy sự thương-khó của Đấng Christ, về-vang rực-rỡ, đáng nêu cao gương-mẫu cho ta.

Hỡi anh em yêu-dấu, trong thời-kỳ đầy tai-nạn trước khi Chúa Jê-sus trở lại, nguyện chúng ta hoạt-động sốt-sắng hơn cho nhà Chúa, và vui-mừng chịu bất-luận sự thương-khó nào xảy ra trong đường-lối ta hầu việc Chúa. Và nguyện chúng ta giữ lòng tin-quyết, để có thể hô lớn lên rằng: Chúng tôi có thể «làm được mọi sự nhờ Đấng ban thêm sức cho tôi» (Phil. 4:13). Được vậy, chúng ta thật đã từng-trải «sự vui-mừng quá bội ở giữa mọi sự khó-khẩn» đó. — T. K. B.

BẢN-QUÁN KHẢI-SỰ

VÌ vật-liệu rất hiếm và tiền công-cước đắt quá bội, chúng tôi rất tiếc không thể in lịch 1943. Xin anh em lượng xét. — Đa-tạ!